

ضربه های روحی در کودکی ژنها را تغییر می دهند

پژوهشگران آلمانی در بررسیهای خود نشان دادند که ضربه های روحی و استرس در اولین سالهای زندگی ژنها را تغییر می دهند و می توانند به حافظه آسیب برسانند...

پژوهشگران آلمانی در بررسیهای خود نشان دادند که ضربه های روحی و استرس در اولین سالهای زندگی ژنها را تغییر می دهند و می توانند به حافظه آسیب برسانند. محققان موسسه ماکس پلانک با بررسی اثرات طولانی مدت استرس بر روی موشهای تازه متولد شده نشان دادند که ضربه های روحی در نخستین سالهای زندگی نه تنها موجب وارد آمدن آسیبهایی به حافظه می شوند بلکه می توانند مشکلات رفتاری حادی نیز ایجاد کنند. نتایج این تحقیقات نشان می دهد که چگونه استرس و ضربه های روحی در اولین فاز زندگی انسان نیز می توانند در سنین جوانی و بزرگسالی مشکلاتی در فرد ایجاد کنند. بررسی جزئیات مولکولی بر روی موشها نشان داد تجربیاتی که در اولین سالهای زندگی استرس تولید می کنند می توانند رفتار افراد را در دراز مدت برنامه ریزی کنند. این دانشمندان در این آزمایشات برای وارد کردن استرس به موشهای نوزاد به مدت 10 روز، روزی چند ساعت آنها را از مادر خود جدا می کردند. سپس نتایج این ضربه روحی را در طول زندگی این موشها مورد مطالعه قرار دادند. براساس گزارش نیچر نوروساینس، به گفته این محققان، موشهایی که در کودکی تحت عوامل استرس زا قرار داشتند در بزرگسالی توانایی رودرویی با موقعیتهای استراس زا را از دست دادند و همچنین حافظه آنها کمتر توسعه یافت. زمانی که موشها استرسی می شدند به میزان بالایی هورمونهای استرس تولید می کردند. این هورمونها تغییراتی را در DNA ژنی که گونه خاصی از هورمون استرس به نام "واژوپرسین" را رمزگذاری می کند ایجاد کرد. تغییرات این ژن تا پایان زندگی موش باقی ماند و موجب شد که این هورمون برای تمام عمر به میزان زیادی تولید شود. سطوح بالای "واژوپرسین" سبب بروز مشکلات رفتاری و حافظه در سالهای بعدی زندگی شد. همچنین این دانشمندان با انجام بررسیهایی بر روی انسان دریافتند که چرا کودکان قربانی سوء استفاده ها، کودکان رها شده و نادیده گرفته شده در بزرگسالی بیماریهای حاد روحی روانی را توسعه می دهند.